

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

23 stycznia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący sędzia Aleksandra Grzelak - Kula

Protokolant Żaneta Ruczkowska

po rozpoznaniu na rozprawie 24 października 2019 r. i 13 stycznia 2020 r.

s p r a w y **I. S.**

PESEL: (...)

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od 2016 roku do marca 2019 roku w S., woj. (...), znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją byłą żoną M. S. (1), z którą wspólnie zamieszkuje, poprzez wyzywanie jej słowami uznanymi za obelżywe, poniżanie, szarpanie, kopanie i uderzanie,

to jest o czyn z art. 207 § 1 k.k.

2. w okresie od dnia 2 lutego 2019 roku do 17 marca 2019 roku w S., woj. (...), przy ul. (...) wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu kierował wobec M. S. (1) groźby pozbawienia jej życia, które wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę spełnienia,

to jest o czyn z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

I. oskarżonego I. S. uznaje za winnego tego, że w okresie od 2016 r. do marca 2019 r. w S. znęcał się psychicznie i fizycznie nad byłą żoną M. S. (1) w ten sposób, że wyzywał ją wulgarnymi słowami, popychał, uderzył pięścią w twarz, kopnął w krocze, poniżał, tj. występku z art. 207 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 207 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego **I. S.** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 2 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 190 § 1 k.k., wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 § 1 i § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt I i II i wymierza oskarżonemu **I. S.** karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

V. na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddaje oskarżonego **I. S.** w okresie próby pod dozór kuratora;

VI. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązuje oskarżonego **I. S.** do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu;

VII. na podstawie art. 41a § 1, § 4 i § 5 k.k. orzeka wobec oskarżonego **I. S.** na okres 2 lat środek karny w postaci:

- zakazu kontaktowania się z pokrzywdzoną M. S. (1) w jakikolwiek sposób i zbliżania się do niej na odległość mniejszą niż 50 m

- nakazu opuszczenia w terminie miesiąca od uprawomocnienia się wyroku zajmowanego wspólnie z nią mieszkania;

VIII. na podstawie art. 63 § 3 k.k. na poczet orzeczonego w pkt VII środka karnego zalicza oskarżonemu **I. S.** okres wykonywania środka zapobiegawczego w postaci zakazu kontaktowania się z pokrzywdzoną i zbliżania się do niej oraz nakazu opuszczenia mieszkania od 9 czerwca 2019 r. do 23 stycznia 2020 r.;

IX. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. zasądza od oskarżonego **I. S.** na rzecz oskarżycielki posiłkowej M. S. (1) kwotę 1368 zł tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem przez nią pełnomocnika;

X. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. kwotę 841,32 zł tytułem kosztów obrony udzielonej z urzędu, w tym 157,32 zł tytułem podatku od towarów i usług;

XI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego **I. S.** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 716/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
<u>USTALENIE FAKTÓW</u>			
<i>Fakty uznane za udowodnione</i>			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	I. S.	w okresie od 2016 r. do marca 2019 r. w S. znęcał się psychicznie i fizycznie nad byłą żoną M. S. (1) w ten sposób, że wyzywał ją wulgarnymi słowami, popychał, uderzył pięścią w twarz, kopnął w krocze, poniżał	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Wspólne zamieszkiwanie po rozwodzie z M. S. (1) w mieszkaniu będącym własnością M. S. (1) w S. przy ul. (...).	wyjaśnienia I. S.	103-104, 114-115, 217v-218	
zeznania M. S. (1)	1-4, 27-29, 42-44, 97-98, 218-219		
odpis księgi wieczystej	243-258		
I. S. nadużywa alkoholu. Po jego wypiciu staje się agresywny, napastliwy. W okresie od 2016 r. do marca 2019 r. wyzywał wulgarnie M. S. (1), popychał ją, poniżał, raz uderzył ją pięścią w twarz i kopnął w krocze.	zeznania M. S. (1)	1-4, 27-29, 42-44, 97-98, 218-219	
zeznania M. S. (2)	18-21, 219		
zeznania K. S.	23-25, 219v-220		

zeznania K. K.	88-91, 220-221		
zeznania H. K.	76-80, 262		
zeznania M. G.	82-86, 262		
zeznania B. G.	259v		
zeznania E. K.	260		
częściowo zeznania A. P.	261		
zeznania M. P.	261v-262		
notatki urzędowe	8, 11, 12, 17, 41		
niebieska karta i notatka	13-16, 61		
zaświadczenie lekarskie	30-31		
1.1.2.	I. S.	w okresie od dnia 2 lutego 2019 roku do 17 marca 2019 roku w S., woj. (...), przy ul. (...) wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu kierował wobec M. S. (1) groźby pozbawienia jej życia, które wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę spełnienia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W okresie od 2 lutego do 17 marca 2019 r. I. S. kilkakrotnie w krótkich odstępach czasu groził M. S. (1) pozbawieniem życia, przy czym 3 lutego 2019 r.	zeznania M. S. (1)	1-4, 27-29, 42-44, 97-98, 218-219	

groził jej trzymając w ręce nóż.			
zeznania M. S. (2)	18-21, 219		
zeznania K. S.	23-25, 219v-220		
notatka urzędowa	8		
I. S. nie miał w czasie popełnienia zarzucanych czynów zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. Jest uzależniony od alkoholu.	opinia psychiatryczna	130-131	
dotychczasowa niekaralność I. S.	dane o karalności	99	
<i>Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<i>OCena DOWOdów</i>			
<i>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	wyjaśnienia I. S.	<p>Są wiarygodne co do tego, że mieszkał z byłą żoną w jej mieszkaniu i że dochodziło do awantur oraz że nadużywa alkoholu. Sąd jednak nie przyjął za oskarżonym, że nie znęcał się nad żoną. Wyjaśnienia oskarżonego co do zasadniczych kwestii są sprzeczne z relacją pokrzywdzonej i zeznaniami ich dzieci, w związku z czym sąd poszukiwał poparcia dla wersji jednej i drugiej strony w dowodach obiektywnych. Ponieważ to zeznania pokrzywdzonej znajdują potwierdzenie w notatkach urzędowych, w fakcie wzywania Policji w czasie awantur oraz w zaświadczeniu lekarskim (co do kopnięcia w krocze) i niebieskiej karcie, sąd przyjął, że nieprawdziwe są twierdzenie oskarżonego, w których przeczył wyzywaniu, biciu i kopaniu oraz grożeniu M. S. (1).</p> <p>Sąd wziął również pod uwagę, że w pierwszych wyjaśnieniach w postępowaniu przygotowawczym I. S. uzależnił przyznanie się do popełnienia zarzucanych mu czynów od postawy żony - jeśli "się dogadają" i zawrą ugodę. Oznacza to, że jego nieprzyznanie</p>	

		<p>się nie wynikało z faktu niepopelnienia przestępstw, tylko z aktualnych stosunków z byłą żoną.</p> <p>Skoro zeznania pokrzywdzonej, które są sprzeczne z wyjaśnieniami oskarżonego, znajdują poparcie w zeznaniach M. S. (2), K. S., K. K., H. K. i M. G. oraz w dokumentach w postaci notatek urzędowych i niebieskiej karty, a także w zaświadczeniu lekarskim, oznacza to, że są prawdziwe, natomiast wyjaśnienia I. S. należy traktować z dużą ostrożnością.</p>
zeznania M. S. (1)	<p>Są konsekwentne i poparte innymi dowodami. Większość zdarzeń miała miejsce tylko w obecności stron, zatem konieczne było poszukiwanie innych dowodów na poparcie którejś z relacji. Zeznania M. S. (1) potwierdzili M. S. (2), K. S., K. K., H. K. i M. G., przy czym niektóre z tych osób były świadkami bezpośrednimi (dzieci stron, K. K.). Znajdują również potwierdzenie w dokumentach.</p>	
zeznania M. S. (2), K. S.	<p>Są dziećmi oskarżonego i pokrzywdzonej. M. S. (2) bezpośrednio uczestniczyła w niektórych kłótniach rodziców, przy czym przedstawiała ojca jako napastnika. Nie sposób uznać, aby relacje tych świadków wynikały z</p>	

	<p>negatywnego nastawienia do oskarżonego. Przyznali lojalnie, że nie mają kontaktu z ojcem, a o niektórych zdarzeniach wiedzą od matki. Nie wspierali za wszelką cenę relacji pokrzywdzonej, lecz obiektywnie przedstawiali to, co widzieli sami lub słyszeli od matki.</p>	
<p>zeznania K. K., H. K., M. G.</p>	<p>K. K. był świadkiem jednej z sytuacji, w której oskarżony wulgarnie wyzywał pokrzywdzoną i ją popychał. W pozostałym zakresie z rozmów z pokrzywdzoną dowiedział się, co dzieje między nią a byłym mężem. Z kolei H. K. i M. G. miały kontakt z pokrzywdzoną, która im się zwierzała, widziały u niej siniaki, oceniały ją jako zdenerwowaną, przestraszoną.</p>	
<p>zeznania B. G., E. K., A. P., M. P.</p>	<p>Zeznania tych świadków zostały uznane za wiarygodne z wyjątkiem części zeznań A. P. (o czym niżej), choć nie miały kluczowego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Siostra oskarżonego i jego sąsiedzi nie mieli wiedzy o wzajemnych relacjach oskarżonego i pokrzywdzonej podczas wspólnego zamieszkiwania. Fakt, że widywali oskarżonego przesiadującego na ławce czy pod drzwiami, gdy była żona nie chciała go wpuścić do domu, nie mogą rzutować na</p>	

ustalenia sądu opisane w części 1.1.1 i 1.1.2, ponieważ osoby te nie były bezpośrednimi świadkami awantur. Poza tym że mieszkanie jest własnością pokrzywdzonej, a zatem można uznać, że w konfliktowej sytuacji nie chciała przyjąć byłego męża (mimo że miała taki obowiązek na podstawie wyroku rozwodowego). Część sąsiadów nie była nawet świadoma, że strony są rozwiedzione, co potwierdza, że nie były dobrze zorientowane w ich sytuacji. Awantury odbywały się w mieszkaniu, stąd E. K. wskazywała tylko na dochodzące odgłosy, powtarzane przez oskarżonego pytanie "M., dlaczego mi to robisz?".

Zdaniem sądu A. P. starał się w nad wyraz dobrym świetle przedstawić oskarżonego, który jest jego sąsiadem i kolegą. Trudno uwierzyć, żeby nie pamiętał sytuacji, o której wspomniała M. G., a polegającej na rozdzielaniu oskarżonego i pokrzywdzonej, kiedy to rzucił się do jej bicia. Wyjątkowość takiego zajścia uzasadnia twierdzenie, że każdy rozsądny człowiek by ją zapamiętał.

1.1.2

wyjaśnienia I. S., zeznania M. S. (1), zeznania M. S. (2), K. S.

uwagi poczynione powyżej co do wyjaśnień oskarżonego i zeznań wymienionych świadków

		zachowują aktualność także w zakresie drugiego z czynów przypisanych oskarżonemu.	
<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<u>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</u>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	I. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zachowaniami podjętymi od 2016 r., czyli od rozvodu, do marca 2019 r., polegającymi na wyzywaniu, popychaniu, uderzeniu pięścią w twarz i kopnięciu byłej żony, a także poniżaniu jej I. S. wypełnił znamiona występku z art. 207 § 1 k.k. Sąd zmienił nieco opis czynu przypisanego oskarżonemu, aby w pełni			

<p>odzwierciedlał konkretne zachowania oskarżonego. Sąd przypisał mu tylko jedno kopnięcie pokrzywdzonej, ponieważ wcześniejsze, co wynika z zeznań M. S. (1), miały miejsce przed 2016 r., w czasie, gdy dzieci były jeszcze małe, a zatem nie były objęte zarzutem. Pozostałe zachowania wynikają z zeznań M. S. (1).</p>			
#	<p>1.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	II	I. S.
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Poprzez wypowiedanie wobec M. S. (1) słów o zabiciu jej, "ścięciu jej łba", w tym podczas trzymania noża w ręce, oskarżony wypełnił znamiona przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. Ponieważ oskarżony podejmował takie działania kilkakrotnie, a odstępy czasu między nimi nie były długie, sąd zakwalifikował to działanie w zw. z art. 12 § 1 k.k.</p>			
#	<p>1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		

Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.4. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.5. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.6. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<u>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</u>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
I. S.	I	I	Spółeczna szkodliwość tego czynu jest znaczna. Oskarżony podejmował niedozwolone działania

przeciw byłej żonie przez okres ponad 3 lat, ich natężenie było duże, pokrzywdzona uciekała przed oskarżonym z domu, byleby nie narażać się na kolejne awantury. W czasie, gdy to miało miejsce, strony były już po rozwodzie, a więc oskarżony nie mógł czynić M. S. (1) wyrzutów z powodu tego, że spotyka się z innym mężczyzną. I. S. stosował dwa rodzaje przemocy, tj. fizyczną i psychiczną.

Sąd nie dostrzegł okoliczności łagodzących ani obciążających.

Wymierzając karę sąd kierował się z jednej strony dotychczasową niekaralnością oskarżonego, z drugiej rodzajem i długotrwałością popełnionych przestępstw. Wziął pod uwagę także to, że negatywne zachowania oskarżonego ustały dopiero na skutek złożenia przez pokrzywdzoną zawiadomienia o przestępstwie, gdy oskarżony został zmuszony do wyprowadzenia się ze wspólnie zajmowanego mieszkania.

Oskarżony działał umyślnie. Chcąc dokuczyć żonie, poniżyć ją, wyzywał ją, popychał, uderzył i kopnął.

			<p>W ocenie sądu kara pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy jest karą odpowiednią do wagi tego przestępstwa. Ma powstrzymać oskarżonego przed naruszeniem prawa w przyszłości, stanowić dla niego jasny sygnał, że naruszanie porządku prawnego spotka się z reakcją.</p>
I. S.	II	II	<p>Stopień społecznej szkodliwości tego czynu sąd również ocenił jako znaczny. W świetle podjętych przez I. S. zachowań z użyciem przemocy oczywiste jest, że jego groźby nie były gołosłowne. Oskarżony co prawda ich nie zrealizował, lecz posunął się do popychania, uderzenia, kopnięcia pokrzywdzonej. Trzymał w ręce nóż, co musiało spotęgować u pokrzywdzonej negatywne doznania i zwiększać jej obawę o to, że pewnego razu jej były mąż te groźby zrealizuje.</p> <p>Za popełnienie tego czynu sąd orzekł karę 3 miesięcy pozbawienia wolności. Taki jej wymiar również powinien oskarżonemu uzmysłwić, że występowanie przeciwko normom prawa jest nieopłacalne.</p>
I. S.	III	III	<p>Łączna kara 8 miesięcy pozbawienia wolności uwzględnia związek</p>

			między dwoma popełnionymi przez oskarżonego przestępstwami, tożsamość pokrzywdzonej. Z drugiej strony sąd uwzględnił, że oskarżony naruszył różne dobra prawne.
I. S.	IV i V	IV i V	Dotychczasowa niekaralność I. S. pozwala postawić tezę, że mimo warunkowego zawieszenia wykonania kary oskarżony nie popełni ponownie przestępstwa. Dwuletni okres próby pozwoli zweryfikować to założenie, zaś oddanie oskarżonego w tym okresie pod dozór kuratora wzmocni oddziaływanie na niego i pozwoli na bieżąco kontrolować jego zachowanie.
I. S.	VI	VI	W związku z uzależnieniem oskarżonego od alkoholu sąd uznał za celowe zobowiązanie go do powstrzymywania się od jego nadużywania w okresie próby.
I. S.	VII	VII	W związku ze skazaniem za przestępstwo przeciwko wolności oraz z użyciem przemocy przeciwko osobie najbliższej sąd orzekł zakaz kontaktowania się z pokrzywdzoną w jakikolwiek sposób i zbliżania się do niej na odległość mniejszą niż 50 m oraz nakaz

			opuszczenia zajmowanego wspólnie z nią mieszkania. Jest to środek karny, który faktycznie odseparuje strony od siebie, powinien zmobilizować oskarżonego do poszukiwania dla siebie lokalu i faktycznego rozstania się z żoną, z którą od prawie 4 lat nie pozostaje już w związku małżeńskim. Ma on zagwarantować pokrzywdzonej spokój i bezpieczeństwo. Dwuletni okres jest wystarczający, aby spowodować wygaśnięcie emocji i zmobilizować oskarżonego do życia na własny rachunek, nieinteresowania się życiem osobistym byłej żony.
<u>1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</u>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
I. S.	VIII	VIII	Zaliczenie okresu wykonywania środka zapobiegawczego na poczet orzeczonego w pkt VII środka karnego.
<u>6. inne zagadnienia</u>			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach			

uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
<u>Koszty procesu</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IX	Zasądzenie na rzecz oskarżycielki posiłkowej zwrotu kosztów ustanowienia przez nią pełnomocnika. Kwota ta wynika z § 11 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 3 w zw. z § 17 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.	
X	Na rzecz obrońcy z urzędu zasądzono kwotę kosztów obrony udzielonej z urzędu, która wynika z § 17 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 3 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.	
XI	Oskarżony nie pracuje, utrzymuje się z niewysokiej renty, a zatem	

	zasadne było zwolnienie go od kosztów sądowych.	
<i>1Podpis</i>		